

پیرامون فضیلت روزه

از حضرت ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«الصَّيَّامُ جَنَّةٌ فَلَا يَرْفُثُ وَلَا يَجْهَلُ، وَإِنْ امْرُؤٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ مَرَّتَيْنِ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، يَتْرُكُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَشَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِي، الصَّيَّامُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا»

(رواه البخاری، باب فضیلت روزه)

ترجمه: روزه محافظ و سپری در برابر آتش دوزخ است (بدین سبب، شخص روزه‌دار) نباید سخنان زشت و ناشایسته بر زبان آورده و خود را به نادانی زده، اعمال بد را انجام دهد، و هرگاه کسی با وی منازعه و اختلاف نمود یا دشنامش داد، باید دو بار بگوید: من روزه‌دار هستم. سوگند به کسی که جانم در ید اوست، بوی دهان روزه‌دار نزد الله (سبحانه و تعالی) از بوی مُسک خوش‌تر و بهتر است. الله (سبحانه و تعالی) می‌فرماید: او غذا، نوشیدنی و شهوتش را به خاطر رضا و خشنودی من ترک کرده است، روزه از آن من است و من خودم پاداشش را می‌دهم و پاداش هر نیکی ده‌برابر آن است.

مفهوم حدیث:

بدون شک روزه برای مسلمان لباس وقایه‌کننده از گناهان است، زیرا در روزه گرفتن دوام مراقبت و محافظت از نفس و نگهداری علاقه نفس بخاطر الله سبحانه و تعالی است، چون شخص در حال روزه‌دار بودنش از ضایع شدن روزه‌اش می‌ترسد، خصوصاً هنگامی که به مخالفت از اوامر الله سبحانه و تعالی واقع شود؛ پس به همان حالت، مراقبت نفس و توجه به الله سبحانه و تعالی، باقی می‌ماند.

ولیکن در نبود خلیفهٔ مسلمین و دولت خلافت، این لباس وقایه‌کننده ضعیف و ناتوان شده است؛ چون حکام ظالم از طریق نشرات ۲۴ ساعتهٔ صوتی و تصویری و برنامه‌های مبتدل، پیش‌روی مسلمانان منکراتی را ایجاد کرده‌اند که هیچ سازگاری با اسلام ندارند. بنابر این، صورت اصلی رمضان در چشم مسلمانان تغییر کرده، طوری که گرفتن روزه بالای بعضی از مسلمانان ثقیل تمام می‌شود. شاید این صورت کوچک وقایه برای مسلمان را در صورت پابند بودنش به احکام روزه، هرگاه ما آن را نزد صورت دیگری از وقایه بگذاریم، چه قدر وقایهٔ بزرگ و بزرگ‌تر خواهد شد؟ بدانید که آن صورت بزرگ امام یا خلیفه مسلمین است، طوری که در صحیح البخاری و مسلم از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وِرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ»

ترجمه: بدون شک امام یا خلیفه مسلمین سپر است که به "امر" وی جهاد کرده می‌شود و "به تدبیر او" مسلمین از شر دشمن حفاظت می‌شوند.

پس این صورت از وقایه عام و جامع است، بدین معنی که اگر وجود امام یا خلیفه مسلمین سپر است، وجود روزه نیز سپر است؛ پس نتیجه‌اش چنین می‌شود که موجودیت تطبیق تمام احکام شرعی در محل زندگی مسلمان و جامعه اسلامی سپر یا وقایه از آتش جهنم است، نه این که فقط در بین کتب و مجلات باشد.

پس ای امت گرامی و باعزت! تاچه وقت بدون امام یا خلیفه (بدون وقایه و سپر) باقی بمانیم؟ و تاچه وقت روزه‌های تان در میان منکرات و مخالفات شرع باقی بماند؟

والسلام علی من اتبع الهدی